

LEARN NON-DEFENSIVE LISTENING AND IMPROVE EVERY RELATIONSHIP IN YOUR LIFE, INCLUDING THE ONE WITH YOURSELF

1. Parshas Yisro

PARASHAS YISRO

Jethro, the minister of Midian, the father-in-law of Moses, heard everything that God did to Moses and to Israel, His people — that HASHEM had taken Israel out of Egypt. Jethro, the father-in-law of Moses, took Zipporah, the wife of Moses, after she had been sent away, and her two sons: of whom the name of one was Gershom, for he had said, "I was a sojourner in a strange land"; and the name of the other was Eliezer, for "the God of my father came to my aid, and He saved me from the sword of Pharaoh."

Jethro, the father-in-law of Moses, came to Moses with his sons and wife, to the Wilderness where he was encamped, by the Mountain of God. He said to Moses, "I, your father-in-law Jethro, have come to you, with your wife and her two sons with her."

Moses went out to meet his father-in-law, and he prostrated himself and kissed him, and each inquired about the other's well-being; then they came to the tent. Moses told his father-in-law everything that HASHEM had done to Pharaoh and Egypt for Israel's sake — all the travail that had befallen them on the way — and that HASHEM had rescued them.

Jethro rejoiced over all the good that HASHEM had done for Israel, that He had rescued it from the land of Egypt. Jethro said, "Blessed is HASHEM, Who has rescued you from the hand of Egypt and from the hand of Pharaoh. Who has rescued the people from under the hand of Egypt. Now I know that HASHEM is greater than all the gods, for in the very matter in which [the Egyptians] had conspired against them . . ." Jethro, the father-in-law of Moses, took a burnt-offering and feast-offerings for God; and Aaron and all the elders of Israel came to eat bread with the father-in-law of Moses before God.

It was on the next day that Moses sat to judge the people, and the people stood by Moses from the morning until the evening. The father-in-law of Moses saw everything that he was doing to the people, and he said, "What is this thing that you do to the people? Why do you sit alone with all the people standing by you from morning to evening?"

Moses said to his father-in-law, "Because the people come to me to seek God. When they have a matter, one comes to me, and I judge between a man and his fellow, and I make known the decrees of God and His teachings."

The father-in-law of Moses said to him, "The thing that you do is not good. You will surely become worn out — you as well as this people that is with you — for this matter is too hard for you, you will not be able to do it alone. Now heed my voice, I shall advise you, and may God be with you. You be a representative to God, and you convey the matters to God. You shall caution them regarding the decrees and the teachings, and you shall make known to them the path in which they should go and the deeds that they should do. And you shall discern from among the entire people, men of accomplishment, God-fearing people, men of truth, people who despise money, and you shall appoint them leaders of thousands, leaders of hundreds, leaders of fifties, and leaders of tens. They shall judge the people at all times, and they shall bring every major matter to you, and every minor matter they shall judge, and it will be eased for you, and they shall bear with you. If you do this thing — and God shall command you — then you will be able to endure, and this entire people, as well, shall arrive at its destination in peace."

Moses heeded the voice of his father-in-law, and did everything that he had said. Moses chose men of accomplishment from among all Israel and appointed them heads of the people, leaders of thousands, leaders of hundreds, leaders of fifties, and leaders of tens. They judged the people at all times; the difficult thing they would bring to Moses and the minor thing they themselves would judge.

Moses sent off his father-in-law, and he went to his land.

In the third month from the Exodus of the Children of Israel from Egypt, on this day, they arrived at the Wilderness of Sinai. They journeyed from Rephidim and arrived at the Wilderness of Sinai and encamped in the Wilderness; and Israel encamped there, opposite the mountain.

Moses ascended to God, and HASHEM called to him from the mountain, saying, "So shall you say to the House of Jacob and relate to the Children of Israel. You have seen what I did to Egypt, and that I have borne you on the wings of eagles and brought you to Me. And now, if you hearken well to Me and observe My covenant, you shall be to Me the most beloved treasure of all peoples, for Mine is the entire world. You shall be to Me a kingdom of ministers and a holy nation. These are the words that you shall speak to the Children of Israel."

Moses came and summoned the elders of the people, and put before them all these words that HASHEM had commanded him. The entire people responded together and said, "Everything that HASHEM has spoken we shall do!"

פרשת יתרו

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חתן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וְלִישְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חתן מֹשֶׁה אֶת-צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ אַחַר שְׁלוּחֶיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שָׂם הָאֱחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה: וְשֵׁם הָאֲחֵד אֱלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְעֶזְרִי וַיַּצֵּלֵנִי מִיַּד פַּרְעֹה: וַיָּבֵא יִתְרוֹ חתן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-הַמַּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא חִנֵּה שֵׁם הַר הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה: וַיָּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְיַת חֲתָנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיִּשְׂאָלוּ אִישׁ-לְרֵעֵהוּ לְשִׁלּוֹם וַיִּבְאוּ הָאֵהָלָה: וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֲתָנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹרֵת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתָם בְּדַרְכְךָ וַיַּצֵּלְם יְהוָה: וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֲצִילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ כְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הֲצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הֲצִיל אֶת-הָעָם מִיַּחַת יַד מִצְרַיִם: עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר יְדַוּר עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יִתְרוֹ חתן מֹשֶׁה עִלָּה וּבָחִים לְאֱלֹהִים וַיָּבֵא אֶהָרֶן וְכֹל וּקְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶכְלֵ-לֶחֶם עִם-חַתָּן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים: וַיְהִי מִמָּחָרַת וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹט אֶת-הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֹּקֶר עַד-הָעֶרֶב: וַיֵּרָא חַתָּן מֹשֶׁה אֵת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מַה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מֵרוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב בְּכַדָּךָ וְכָל-הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן-בֹּקֶר עַד-עֶרֶב: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֲתָנוֹ כִּי-יָבֵא אֵלַי הָעָם לִרְשׁוֹת אֱלֹהִים: כִּי-יְהִי לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֵתִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וַהֲדַעְתִּי אֶת-חֻקי הָאֱלֹהִים וְאֵת-תּוֹרֹתָיו: וַיֹּאמֶר חַתָּן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא-טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה: נָבֵל תִּבְלַגְם אַתָּה גַם-אֲתָה גַם-הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי-כָבֵד מִמֶּךָ הַדָּבָר לֹא-תֻכַּל עֲשׂוֹהוּ לְכַדָּךְ: עַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעֲצָךְ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיא אַתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהַבָּאֵת אַתָּה אֶת-הַדְּבָרִים אֶל-הָאֱלֹהִים: וְהוֹרַתָּה אֶתְהֶם אֶת-הַחֻקים וְאֵת-הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת-הַדְּרָךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֵת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאֵתהּ תַּחֲנוּה מִכָּל-הָעָם אֲנִשִּׁי-חִיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנִשִּׁי אֲמַת שְׂנְאֵי בְצַע וְשִׁמְתָה עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֶלְפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים שָׂרֵי עֶשְׂרֵת: וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עַתָּה וְהָיָה כָּל-הַדָּבָר הַגָּדוֹל וַיָּבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹטוּהֶם וְהָקַל מֵעֲלֶיךָ וַיִּשְׂאוּ אֹתָךְ: אִם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצַדֵּק אֱלֹהִים וַיִּבְלַת עֲמֹד וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה עַל-מַקְמוֹ וַיָּבֵא בְשִׁלּוֹם וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חַתָּנוֹ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר: וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנִשִּׁי-חִיל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רֵאשִׁים עַל-הָעָם שָׂרֵי אֶלְפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים שָׂרֵי עֶשְׂרֵת: וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עַתָּה אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה וַיְבִיאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפֹטוּהֶם: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-חַתָּנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אֶרְצוֹ:

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר סִינַי: וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבִיאוּ מִדְבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיִּסְחַר שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֹגֵד הָהָר: וּמֹשֶׁה עִלָּה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיְהוֶה מִן-הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשֶׁא אֶתְכֶם עַל-בְּנֵי נְשָׂרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלַי: וְעַתָּה אִם שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי-לִי כָל-הָאֶרֶץ: וְאַתֶּם תְּהִיוּ לִי מִמְּלַכַת כְּהֵנִים וְגַי קָרוֹשׁ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשְׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם וַיַּחֲדוּ וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה

2. Rashi

What report did he hear that had such a great effect on him that he came? – קריעת ים סוף ומלחמת עמלק – וישמע יתרו. I. of the Sea of Reeds and the war with Amalek.²

5. Ramban
1194-1270

3. Zevachim 116a

(א) כבר נחלקו רבותינו (מכילתא כאן, ובחיים קטו) **בפרשה הזאת. יש מהם אומרים כי קודם מתן תורה בא יתרו כסדר הפרשיות, ויש מהן שאמרו שאחר מתן תורה בא. וזה ודאי יסתייע מן הכתוב (פסוק ה) שאמר ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חונה שם הר האלהים. הנה אמר שכאן אליו בחנותו לפני הר סיני שחננו שם שנה אחת, וזה טעם אשר הוא חונה שם. ועוד, שאמר והודעתי את חוקי האלהים ואת תורותיו (פסוק טו), שהם הנתונים לו בהר סיני. ועוד, כי כאן (פסוק כז) אמר וישלח משה את חותנו וילך לו אל ארצו, והיה זה בשנה השניה כנסעם מהר סיני, כמו שאמר בפרשת בהעלותך (במדבר י כט) ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני חותן משה נוסעים אנחנו, ושם כתוב ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך, והיא ההליכה הכתובה בכאן וילך לו אל ארצו.**

ועוד הביאו ראיה ממה שאמר הכתוב (דברים א ו ז) ה' אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם, ושם (בפסוק ט) נאמר ואומר אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם, ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וגו' (שם טו), וזו עצת יתרו, ושם (בפסוק יט) כתוב ונסע מחורב, כי נסעו מיד. ואם כן נצטרך טעם למה מקדים הפרשה הזאת לכותבה בכאן. ואמר ר"א כי היה זה בעבור דבר עמלק, כי כאשר הזכיר הרעה שעשה עמנו עמלק וצוה שנגמלוהו כרעתו, הזכיר שעשה לנו יתרו טובה, להורותינו שנשלם לו גמול טוב, וכשנבא להכרית את עמלק כמצוה עלינו שנוהר בכני הקיני העומדים עמם ולא נוסיעם עמם. הוא דבר שאול שאמר להם כן (ש"א טו ז):

ועם כל זה אני שואל, על הדעת הזו כשאמר הכתוב וישמע יתרו כל אשר עשה ה' למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים, ולמה לא אמר ששמע מה שעשה למשה ולישראל במתן התורה שהוא מהנפלאות הגדולות שנעשו להם, כמו שאמר (דברים ד לב) כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו, השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי:

וכשאמר ויספר משה לחותנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודות ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך (פסוק ח), ואמר יתרו מזה עתה ידעתי כי גדול ה' (פסוק יא), למה לא ספר לו מעמד הר סיני, וממנו יודע כי השם אמת ותורתו אמת ואין עוד מלבדו, כמו שאמר (דברים ד לה לו) אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו, מן השמים השמיים את קולו וגו'. ואולי נאמר ששמע יתרו בארצו מיד כי הוציא ה' את ישראל ממצרים ונסע מארצו והגיע אל משה אחרי היותו חונה בהר סיני אחר מתן תורה. ולא סיפר שהזכיר לו ענין המעמד ההוא, כי הדבר עורנו קרוב ועודם שם, וכידוע כי סופר לו: **והקרב** אלי לתפוש סדר התורה שכאן קודם מתן תורה בהיותם ברפידים, כמו שאמרו במכילתא (כאן) רבי יהושע אומר מלחמת עמלק שמע ובא, שהיא כתובה בצדו, ונסע עמם מרפידים אל הר סיני. והכתוב (פסוק ה)

that the arrival of Yisro took place after the giving of the Torah. But according to the one who says that the arrival of Yisro took place before the giving of the Torah, what can be said? – דאיתמר – The sons of R' Chiya and R' Yehoshua ben Levi dispute the matter. One says: The arrival of Yisro took place before the giving of the Torah. And one says: יתרו אחר מתן תורה היה – The arrival of Yisro took place after the giving of the Torah. – ? –

4. Ibn Ezra
1089-1167

(א) וישמע יתרו, לפי דעתו שיתרו בא אל משה אחר שבנה המשכן, כי יש דמות ראיות שאמר הכתוב לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים (להלן פסוק יב). ואמר משה בספר אלה הדברים שאמר השם למשה, רב לכם שבת בהר הזה (דברים א ו) ואומר אליכם בעת ההיא (שם ט) ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים (שם טו). ולא נוכל לומר כי התעכב יתרו עם ישראל חדשים רבים ואחר כן נתן להם העצה, כי הכתוב אומר והי ממחרת (להלן פסוק יג). גם יורה על יושר זה הפירוש, שאמר משה לחובב שהוא לפי דעתו יתרו, כאשר אפרש במקומו. נוסעים אנחנו (במדבר י כט) ועוד והודעתי את חקי האלהים (להלן פסוק טז) לא יתכן קודם מתן תורה, כי בראש חודש סיון בא אל הר סיני, כי כן כתוב בחדש השלישי (להלן יט א) ולעולם יהיה ראש חודש כאשר יהיה כתוב חדש בלא מספר ובפסוק ובראשי חדשיכם (במדבר כח יא) אפרש זה. והנה יום שני ומשה עלה אל האלהים (להלן יט ג), ואחר כן היו נכונים לשלש ימים (שם טו). וזאת הפרשה דבקה עם פרשת ויבא עמלק⁴ להפריש בין מעשה זה וזה.

6. *Imrei Chaim*
Vizhnitzer Rebbe
1888-1972

וישמע יתרו (יה, א). ברש"י ז"ל ששמע קרי"ס ומלחמת עמלק, ובמדרש איתא שמע מתן תורה, הנה עם בני קדושים עוסקים בתוה"ק מתוך לחץ וענוי ואפילו בזמן שנתונים בצרה, הם חיינו ואורך ימינו, ומחמת זה נתעורר יתרו לבוא לעדת ישראל, קרי"ס רומז על קשוי הפרנסה כאז"ל קשים מזונותיו של אדם וכו', מלחמת עמלק רומז על המצירים לישראל, ושמע קרי"ס קשוי הפרנסה של ישראל, ומלחמת עמלק שהצר הצורר לוחם עם בני ישראל ומיצר להם, אעפ"כ, מתן תורה, היינו בכל זאת עוסקים הם בתוה"ק, משא"כ באומות העולם והי' כי ירעב ויתקצף וקלל במלכו (ישעיה ח) ולכן החליט ובא להיכנס בכלל ישראל.

7. *Michtav Mei'Elīyahu*
R' Dessler
1892-1953

שמיעה — השבה אל הלב

"וישמע יתרו." וכי רק הוא שמע? הלא כתיב "שמעו עמים ירגזון"? אלא רק הוא שמע — השיב אל לבו ובא להתגיר, מה שאין כן אחרים.

וכן בחבלי משיח. יש אשר יתעוררו משמעותם ויעשו תשובה. ויש להיפך, "ופושעים יכשלו בם" — להגביר ההסתר.

וישמע יתרו. יש שמע והפסיד. ויש שמע ונשפר. יואש שמע והפסיד, שנאמר: או שמע המלך אליהם (דה"ב כד, יז). לפיכך, ואת יואש עשו שפטים (דה"ב כד, כד). וכן שמעו עמים ירגזון (שמות טו, יד). אבל יתרו שמע ונשפר, שהיה פקר לעבודה זרה ובא ונדבק למשה ונקנס תחת פנפי השכינה וזכה ליתר פרשת הדינין לישראל, שאמר למשה, לא טוב הדבר אשר אתה עשה.

8. *Midrash Transhuma*

Now Jethro heard (Exod. 18:1). Some hear and lose (their reward), while others hear and are rewarded. Joash heard and lost (his reward), just as it is said: *Then the king hearkened unto him (II Chron. 24:17)*, but after that is written: *So they executed judgment upon Joash (ibid., v. 24)*. Similarly, *the peoples have heard and they tremble (Exod. 15:14)*. However, Jethro heard and was rewarded. Though he had been an idolatrous priest, he joined Moses, and entered under the wings of the Shekhinah. For that he became worthy of adding the portion dealing with judges to the Torah of Israel, when he told Moses: *The thing that thou doest is not good (ibid. 18:18)*.

9. Zevachim 116a

כתנאי – And the aforementioned Amoraic dispute is in accordance with a dispute of Tannaim. For it was taught in a Baraisa: “וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כְּהֵן מִדְיָן” – AND YISRO, THE MINISTER OF MIDIAN, HEARD.¹⁸ מַה שְׁמוּעָה שָׁמַע וְכָא (נְתַנְיָא) – WHAT TIDING DID [YISRO] HEAR THAT HE CAME AND CONVERTED to Judaism? רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ – R' YEHOShUA SAYS: מַלְחַמַת עַמְלֵק שָׁמַע – It was the tiding of THE WAR WITH AMALEK that HE HEARD. שֶׁהָיָה כְּתוּב בַּצִּדּוֹ – FOR IT IS WRITTEN NEXT TO IT [the verse concerning Yisro's coming]: “וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב” – AND JOSHUA WEAKENED AMALEK AND ITS PEOPLE WITH THE SWORD'S BLADE.¹⁹

10. Devarim, Chapter 25

* וְזָכֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לָךְ עַמְלֵק בְּדַרְךְךָ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךְךָ וַיּוֹצֵב בְּךָ כָּל־הַנְּחָשִׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאָתָּה עֵינֶיךָ וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בְּהַנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכָּל־אֲבִיבֵי מִסְבִּיב בְּאַרְץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת־זִכְרֵ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח: פַּפּוּ קִי פַסְוִקִים עַל־י סִימָן.

¹⁷ Remember what Amalek did to you, * on the way when you were leaving Egypt, ¹⁸ that he happened upon you on the way, and he struck those of you who were hindmost, all the weaklings at your rear, when you were faint and exhausted, and he did not fear God. ¹⁹ It shall be that when HASHEM, your God, gives you rest from all your enemies all around, in the Land that HASHEM, your God, gives you as an inheritance to possess it, you shall wipe out the memory of Amalek from under the heaven — you shall not forget!

18. אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדַרְךְךָ – THAT HE HAPPENED UPON YOU ON THE WAY. ¹⁸ לִשְׁוֹן מִקְרָךְ – The word קָרָךְ expresses chance.¹ אֲחֵר – דָּבָר אַחֵר – Alternatively, ¹⁸ שְׁהָיָה מִסְמָאן – For [Amalek] would pollute [Israel] through homosexual relations. ¹⁹ דָּבָר אַחֵר – Alternatively, ¹⁹ לִשְׁוֹן קוֹר וְחֵם – The word קָרָךְ expresses “cold and heat.”¹⁶ צַנֵּף – [Amalek] chilled you, וְהִפְשִׁיךְ מִרְתִּיחְתֶּךָ – and cooled you off from your boiling heat. וְכָא – שְׁהָיָה הָאֻמוֹת יֹרְאוֹת לַהֲלָחֵם בְּכֶם – For the nations were afraid to do battle with you, וְהִרְאָה מִקוֹם לְאַחֲרִים – and showed a place, i.e., opened up the possibility, for others. מִשָּׁל לְאִמְבִּי רוֹתַחַח – This can be compared to a boiling hot bath בַּתוֹבָה לִירֵד וְכֹלָה לִירֵד בַּתוֹבָה – into which no person could descend. שָׁאֵן כָּל בְּרִיָּה וְכֹלָה לִירֵד בַּתוֹבָה – One scoundrel came. קָפֵץ וַיֵּרֵד לְהוֹבָה – He jumped, and went down into it.

11. Rashi

12. Rambam
Hilchos Ta'aniyos

2. This practice is one of the paths of repentance, for when a difficulty arises, and the people cry out [to God] and sound the trumpets, everyone will realize that [the difficulty] occurred because of their evil conduct, as [Jeremiah 5:25] states: “Your sins have turned away [the rains and the harvest climate].” This [realization] will cause the removal of this difficulty.

3. Conversely, should the people fail to cry out [to God] and sound the trumpets, and instead say, “What has happened to us is merely a natural phenomenon and this difficulty is merely a chance occurrence,” this is a cruel conception of things, which causes them to remain

attached to their wicked deeds. Thus, this time of distress will lead to further distresses.

This is implied by the Torah's statement [Leviticus 26:27-28]: “If you remain indifferent to Me, I will be indifferent to you with a vengeance.” The implication of the verse is: When I bring difficulties upon you so that you shall repent and you say it is a chance occurrence, I will add to your [punishment] an expression of vengeance for that indifference [to Divine Providence].

ב וְזָכֹר זֶה מְדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה הוּא. שְׂבוּמָן שֶׁתְּבוֹא צָרָה וַיִּזְעַקוּ עֲלֶיהָ וַיִּרְעוּ, יָדְעוּ הַכֹּל שֶׁבְגִלַל מַעֲשֵׂיהֶם הִרְעִים הוֹרַע לָהֶן. כְּתוּב: עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ וְגו'. וְזֶה הוּא שִׁיגָרִם לְהִסִּיר הַצָּרָה מֵעֲלֵיהֶם.

ג אֲבָל אִם לֹא יִזְעַקוּ וְלֹא יִרְעוּ, אֵלֹא יֹאמְרוּ: דָּבָר זֶה מִמְנַהֵג הָעוֹלָם אָרַע לָנוּ, וְצָרָה זֹאת נִקְרָה נִקְרִית – הָרִי זֶה דָּרָךְ אֲכֹזְרִיּוֹת, וְגוֹרְמַת לָהֶם לְהִדְבֵק בַּמַּעֲשִׂיִּים הַרְעִים.

וְחוֹסִיף הַצָּרָה צְרוֹת אַחֲרוֹת, הוּא שְׂכָתוּב בַּחוּרָה: וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְקָרִי, וְהִלַּכְתִּי גַם אֲנִי עִמְכֶם בְּחַמַּת קָרִי.

כְּלוּמָר: כִּשְׂאִיבֵי עֲלֵיכֶם צָרָה כְּדִי שֶׁתְּשׁוּבוּ, אִם תֹּאמְרוּ שֶׁהִיא קָרִי, אוֹסִיף לָכֶם חַמַּת אוֹתוֹ קָרִי.

14. Bamidbar Rabba 3:2

Come and see. The Holy One, blessed be He, brought Jethro near to Himself but did not choose him. He brought Rahab near but did not choose her.³ Happy are these whom He brought near to Himself even though He did not choose them!

לולי משה סדרו אבל לא קרבו. אשרים אלו שבתרם הקב"ה אע"פ שלא קרבו. בא וראה יתרו קרבו הקב"ה אבל לא סדרו. רחב הוונה קרבה אבל לא בחרה. אשרים אלו שקרבו אע"פ שלא בחרו. כפרונה שאלה דר' יוסי א"ל אלהכון מאן הוא בעי מקריב. הביא לפניו כלכלה של תאנים והותה בחרת יפה ובוררת ואוכלת. א"ל את יודעת לברוד ורקב"ה אינו יודע לברוד מאן דהוא חמי עובדן טבין הוא בחר ביה ומקריב ליה. ר' נחמיה כשיד שטואל בר רב יצחק לא כל הקרוב קרוב ולא כל הרחוק רחוק. יש נבדר ונרחח ונהקרב יש נבחר ונרחק ולא נתמרב. אדרו נבדר (א"ל) וברר אתו מכל שבמי ישראל

15. Yerushalmi (Berachos 2:8)

מסלו משל למה הדבר דומה למלך שהיה לו בן היה חביב עליו יותר מדאי. מה עשה המלך נטע לו פרדס. כשעה שהיה הבן עושה רצונו של אביו היה מחזר בכל העולם כולו ורואה אי זו נטיעה יפה בעולם ונוטעה בתוך פרדסו. ובשעה שהיה מכעיסו היה מקציץ כל נטיעותיו. כך בשעה שישראל עושין רצונו של הקב"ה מחזר בכל העולם כולו ורואה אי זה צדיק באימות העולם ומביאו ומרבקו לישראל. כגון יתרו ורחב. ובשעה שהן מכעיסין אותו היה מסלק הצדיקים שביניהן. דלמא ד' חיה בר אבא וחבורתיה ואית דמרינן ר' יוסי בי ר' חלפתא וחבורתיה ואית דמרינן ר' יוחנן ב"ר זבדי

16. Rashi

11. I recognized Him in the past, but now even more.⁵ – עתה ידעתי יותר. NOW I KNOW. מכירו הייתי לשעבר ועכשיו ביותר.⁶

This, the fact that Jethro could speak of all the gods, teaches us that he was familiar with all the idolatry in the world, that he did not leave a single form of idolatry that he did not worship.⁶ – מכל האלהים – THAN ALL THE GODS. מלמד שהיה מכיר בכל עבודה זרה שבועולם. שלא הגיח עבודה זרה שלא עבדה.⁶

17. Zevachim 116a

And how did [Rachav] know this? – ויבאו בית אשה – ויבנה ושמה רחב, והיה בנה תחילה באלה. (א) שלא יכירום כי מבני ישראל זבה באי בית אשה זונה, ונחש לתושבי כנען כי ישראל עב עונא זמה המה ולא יעלה על לבם כי יהיה יישראל בית זונה יתגודדו. (ב) ע"י שהיה שמה רחב פפורסמת בשמה אצל גדולי הארץ כמיש רחב בשמה זנתה. נגלו לה סתרי גדולי הארץ וסודותיהם ואצלה יחקורו כל הנעשה בארץ ולכן לא הלכו לשום מקום רק וישכבו שמה:

THERE WAS NOT A SINGLE RULER OR LEADER anywhere – אין לה כל שר ונגיד – דאמר מר שלא בא על רחב – THAT DID NOT COHABIT WITH RACHAV THE HARLOT. בת י' שנים היתה כשיצאו ישראל – [THE RABBIS] SAID: – אָמְרו – SHE WAS TEN YEARS OLD WHEN ISRAEL LEFT EGYPT, AND SHE ENGAGED IN HARLOTRY THE ENTIRE FORTY YEARS THAT ISRAEL WAS IN THE WILDERNESS. אָחַר נ' שָׁנָה נִתְגַּיְרָה – אַחֵר אָמְרָה – SHE SAID to God: LET ME BE FORGIVEN – יְהֵא מְחוּל לִי – IN REWARD FOR THE ROPE, THE WINDOW AND THE FLAX.¹²

18. Malbim (Yehoshua)

1809-1879

ויבאו בית אשה – ויבנה ושמה רחב, והיה בנה תחילה באלה. (א) שלא יכירום כי מבני ישראל זבה באי בית אשה זונה, ונחש לתושבי כנען כי ישראל עב עונא זמה המה ולא יעלה על לבם כי יהיה יישראל בית זונה יתגודדו. (ב) ע"י שהיה שמה רחב פפורסמת בשמה אצל גדולי הארץ כמיש רחב בשמה זנתה. נגלו לה סתרי גדולי הארץ וסודותיהם ואצלה יחקורו כל הנעשה בארץ ולכן לא הלכו לשום מקום רק וישכבו שמה:

19. *Shemos* 24:7

⁴ Moses wrote all the words of HASHEM. He arose early in the morning and built an altar at the foot of the mountain, and twelve pillars ⁵ for the twelve tribes of Israel. ⁶ He sent the youths of the Children of Israel and they brought up burnt-offerings, and they slaughtered bulls to HASHEM as least peace-offerings to HASHEM. ⁷ Moses took half the blood and placed it in basins, and half the blood he threw upon the altar. ⁸ He took the Book of the Covenant and read it in earshot of the people, and they said, "Everything that HASHEM has said, we will do and we will obey!" ⁹ Moses took the blood and threw it upon the people, and he said, "Behold the blood of the covenant that HASHEM sealed with you concerning all these matters."

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכֵם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַהָר וּשְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה מִצְבֵּה לְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁלַח אֶת-נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עִלָּת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה פְּרִים: וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצֵי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֵגְתֵי הַחֵי הָיִם וְרֶקַע עַל-הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל-אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּזְרַק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּרְאוּ

20. *Pirkei Avos* 6:6

[6] Torah is even greater than priesthood or royalty, for royalty is acquired along with thirty prerogatives, and the priesthood with twenty-four [gifts], but the Torah is acquired by means of forty-eight qualities, which are: Study, attentive listening, articulate speech, intuitive understanding, discernment, awe, reverence, modesty, joy, purity, ministering to the sages, closeness with colleagues, sharp discussion with students, deliberation, [knowledge of] Scripture, Mishnah, limited business activity, limited sexual activity, limited

[ו] גְּדוּלָה תוֹרָה יוֹתֵר מִן הַכֹּהֲנִיּוּת וּמִן הַמַּלְכוּת, שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנִית בְּשָׁלִשִׁים מַעֲלוֹת, וְהַכֹּהֲנִיּוּת נִקְנִית בְּעֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה, [וְהַתוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְבָרִים, וְאֵלוֹ הֵן: בְּתַלְמוּד, בְּשִׁמְיעַת הָאָז, בְּעִרְכֵּית שְׂפָתַיִם, בְּכִינֵת הַלֵּב, בְּשִׁכּוּלֵת הַלֵּב, בְּאִימָה, בְּיִרְאָה, בְּעִנְיָה, בְּשִׂמְחָה, בְּטָהֳרָה, בְּשִׁמּוּשׁ חֻבְמִים, בְּדַקְדּוּק חֻבְרִים, בְּכַלְפּוּל הַתְּלִמּוּדִים, בְּיִשׁוּב, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּמַעוֹט סְחוּרָה, בְּמַעוֹט דֶּרֶךְ אֶרֶץ, בְּמַעוֹט תַּעֲנוּג.

21. *Rashi (Mishpatim)*

– מכל שאר אברים שבגוף – And what is it about the ear that it should be bored – of all the organs of the body? – אָמַר רַבִּין יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי – The Tanna Rabban Yochanan ben Zakkai said: – אֵזֶן זֹאת שֶׁשָּׁמְעָה עַל הַר סִינַי, „לֹא תִגְנֹב“ – This ear that heard at Mount Sinai, “You shall not steal,” – וְהֵלֵךְ וַיִּגְנֹב – and nonetheless he went and stole, – תִּרְצַע – let it be bored.⁸ This reason applies in the case of one who is sold into servitude by the court because of theft, – וְאִם מוֹכַר עַצְמוֹ – and if he sold himself because of poverty, the following reasoning applies: – אֵזֶן שֶׁשָּׁמְעָה עַל הַר סִינַי – An ear that heard at Mount Sinai, – „כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים“ – “for the Children of Israel are slaves unto Me,”⁹ – וְהֵלֵךְ וַיִּקְנֶה אֲדוֹן לְעַצְמוֹ – and he went and acquired a different master for himself, – תִּרְצַע – let it be bored.

שמע ישראל, יהוה | אלהינו, יהוה | אחד:

22. *Shema*

Hear, O Israel: HASHEM is our God, HASHEM, the One and Only.

י.ט. השמעות בתלמוד

23. *Kol Nevuah*
R' Dovid Cohen - Ha'Nazir
1887-1972

הסדר השמיני

ההגיון העברי שמעי הוא, ולא עיוני. המחשבה העברית הוא דבור פנימי, דברים שבלב, שהבינה שומעתם ושופטת בס. בלשון המקרא, במקום, חשבת, אני חושב, יאמר, אמרתי אל לבי, אדבר בלבי. בלשון המשנה, ובמדרשי הלכה, משמע, או שמעותי מובן, משמע שנאמר – ממוכן הנאמר, שומע אני – מבין אני. כשהתלמודי הבבלי, רוצה להביא ראיה או להקשות קושיא, אומר, שמע מינה, תא שמע, אם לא סבירא ליה, אומר, לא שמיע לי נו.

24. Pirkei Avos 6:2

אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומקרנות ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה. שקל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נוזף, שנאמר (משלי יא) נזם זהב באף הזיר אשה יפה וסרת טעם. ואומר (שמות לב) והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת, אל תקרא חרות אלא חרות, שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה. וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה, שנאמר (במדבר כא) וממתנה נחליאל ומנחליאל במות:

Rabbi Yehoshua ben Levi said: Each and every day a heavenly echo goes out from Mount Horeb, and announces and says: "Woe to the creatures for disparaging the Torah;" for anyone who does not involve himself in the Torah is called "rebuked," as it is said (Proverbs 11:22): "A ring of gold in a swine's snout is a beautiful woman who turns from discretion," and it says (Exodus 32:16): "And the tablets were the work of God, and the writing was the writing of God, graven upon the tablets," do not read "graven" (*harut*) but rather "freedom" (*berut*), for there is no free man except one that involves himself in Torah learning; And anyone who involves himself in Torah learning is elevated, as it is said (Numbers 21:19): "and from Mattanah (a place name that means 'gift,' and so can refer to the gifting of the Torah), Nachaliel; and from Nachaliel, Bamot (a place name that means 'high places')." "

את־הדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל־כָּל־קְהֵלְכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעָנָן וְהָעַרְפֶּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסַף וַיִּכְתְּבֵם עַל־שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים וַיִּתֵּנֵם אֵלַי:

The LORD spoke those words—those and no more—to your whole congregation at the mountain, with a mighty voice out of the fire and the dense clouds. He inscribed them on two tablets of stone, which He gave to me.

25. Devarim 5:19

26. Unkelus

ות פתגמיה האלון מליל יי עם כל קהלכון בטורא מגו אשתא עננא ואמיטתא קל רב ולא פסק וכתבנו על תרין לוחי אבנא ויהבנו לי

27. Rashbam

הוא, according to the plain meaning of the text there was never again such an overpowering sound in the history of mankind. Whenever the word יסף appears it represents an addition of something. (compare Deut. 5,21, Psalms 73,19, and Genesis 18,23, the expression האף תספה, where the latter word is from the same root as יסף.)

ולא יסף - שוב לא נוסף קול גדול כזה בעולם לפי פשוטו, כי כל יסף לשון תוספת - אם יוספים אנחנו. אבל - ספו תמו מן בלהות - מגזרת האף תספה צדיק עם רשע.

28. *Yisro*

עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַדָּבָר אֲשֶׁר וָדוּ עָלֵיהֶם:

Now I know that the LORD is greater than all gods, yes, by the result of their very schemes against [the people].”

29. *Rashi*

מכל האלהים [GREATER] THAN ALL THE GODS — This tells us that he had a full knowledge of every idol in the world — that he left no idol unworshipped by him (Mekhilta d'Rabbi Yishmael 18:11:1).

מכל האלהים. מלמד שהיה מכיר בכל ע"ן שבעולם. שלא הניח ע"ן שלא עבדה (מכילתא):

התהללו בשם קדשו 'שמה לב | מבקשי יהוה:

Exult in His holy name; let all who seek the LORD rejoice.

30. *Tehillim 105*

31. *Beis Yaakov
Izbitzer Rebbe*

32. *Isidor Rabi*

The New York Times | <https://nyti.ms/29z7B4q>

Archives | 1988

'Izzy, Did You Ask a Good Question Today?'

JAN. 19, 1988

To the Editor:

Isidor I. Rabi, the Nobel laureate in physics who died Jan. 11, was once asked, "Why did you become a scientist, rather than a doctor or lawyer or businessman, like the other immigrant kids in your neighborhood?"

His answer has served as an inspiration for me as an educator, as a credo for my son during his schooling and should be framed on the walls of all the pedagogues, power brokers and politicians who purport to run our society.

The question was posed to Dr. Rabi by his friend and mine, Arthur Sackler, himself a multitalented genius, who, sadly, also passed away recently. Dr. Rabi's answer, as reported by Dr. Sackler, was profound: "My mother made me a scientist without ever intending it. Every other Jewish mother in Brooklyn would ask her child after school: 'So? Did you learn anything today?' But not my mother. She always asked me a different question. 'Izzy,' she would say, 'did you ask a good question today?' That difference - asking good questions -made me become a scientist!"

This world of "Ready, Fire, Aim" would be a far better place if all the world's leaders, starting in particular with our President, hearkened to this wisdom. It's time to stop giving answers before we understand the questions. DONALD SHEFF
New York, Jan. 12, 1988

אנכי בדרך נחני ה' בית אחי אדני זה שאמר הכתוב (תהלים ק"ה,ג.) 'ישמח לב מבקשי ה'. 'ישמח לב הוא לב אחד, ומבקשי ה' הם שנים, וכן כאן נשמה לב אברהם כשראה ששרה רוח נבואה גם על עבדיו, אז הבין כי השי"ת שוכן בתוך כל מעשיו וגם על כל התפשטותיו וקניניו, וכמו שנראה ברבן גמליאל שאמר על מה שרחין לילה הראשונה שמתה אשתו והשיב איסטנים אני, אף שעדיין לא נאמר הדין שאיסטנים מותר, אכן מחמת שהיה מבורר מאוד עד שהשי"ת שכן בכל מעשיו, לכן נקבע ממעשיו להלכה שאיסטנים מותר לרחוץ (ברכות ט"ו:) ולכן איתא (שם) שעבדים ישפחות אין נקראים אבא פלוני ואמא פלונית חוץ משל בית רבן גמליאל, לפי שכל כך קבע אור ה' בכל התפשטות מעשיו עד שכל קניניו היו מלאים קדושה..

33. R' Kalonymous Kalman Shapira
Piaeczna Rebbe
1889-1943

פרשת יתרו

ב"ה יתרו. בשבת זה הייתי בהחבא.
(העתק מכ"ק המחבר הק' זצלה"ה)

וישמע יתרו וכו' ופרש"י מה שמועה שמע ובא, קי"ס ומלחמת עמלק, ונודעת הקושיא בספרי כ"ק אא"מ מרן הה"ק זצוקלה"ה ובשאר ספ"ק, מה שואל רש"י מה שמועה שמע ובא, הא הפסוק מפרש כי הוציא ד' את ישראל ממצרים, ולמה משיב רש"י קי"ס ומ"ע, ולא כמו שמפורש בפסוק כי הוציא וכו'.

אבל קבה"ת במדבר היתה, ואפשר לרמו גם להא שאיתא בספ"ה ק בית אהרן על דברי רש"י (בואתחנן) שמע ישראל וכו' שלא יהא לבך חלוק על המקום, ואומר בקדשו, שלא תאמר במקום הזה אפשר לעבוד את ד', ובמקום הזה א"א לי, רק בכ"מ צריכים לעבוד את ד' ע"כ. לכן אילו קבלו ישראל את התורה בארצם בא"י היו חושבים שרק במקומם ובביתם אפשר להם לקיים אותה ולא כשהם בגולה ומטורדים, לכן נתן ד' להם התורה במדבר בדרך וטלטול שידעו שבכל מקום צריכים לקיימה, כנ"ל שלא יהא לבך חלוק על המקום.

לכן אפשר רש"י ז"ל שואל כזאת על יתרו מה שמועה שמע, וזב"א, למה הוצרך לבא, כי היה יכול לשבת בביתו ולשלוח למש"ר שישלח לו איזה איש מישראל שיגיירו וילמדו תורה, כמו שהוא שב לביתו לגייר את בני משפחתו, וע"ז מתרץ קי"ס ומלחמת עמלק, כי עמלק רצה לקררם, ואיך זה עלה בדעתו שיוכל זאת אחר קי"ס שראתה שפחה וכו'. אבל עמלק חשב כיון שהם בדרך, ח"ו יוכל להם, אף שכבר היו במדרגה גדולה כוונ, וזה אשר קרץ "בדרך", שע"ז סמך, לכן אמר יתרו א"כ לא די לקבל את התורה בביתי בלבד אלא מוכרח אני ללכת שמה ולקבלה בדרך ג"כ, ואז אוכל * (נראה בבירור כונת המחבר הק' זצוקלה"ל ליתן טעם לדברי הגמרא שבת דף כ"ג ע"ב מלמד שעמור הענן משלים וכו' ע"ש)

להיות יהודי גם בביתי, היינו שע"י ששמע שאחר קי"ס היתה מלחמת עמלק שחשב שבדרך יוכל להם הוצרך גם יתרו לבא לדרך ולמדבר ולהתגייר.

34. Dr. Hillel Abramson

their own places, in their own homes, and not when they are in exile, beset by distractions. Therefore, God gave them the Torah in the wilderness, on the road, while traveling, in order that they might know that the Torah must be fulfilled under all circumstances.

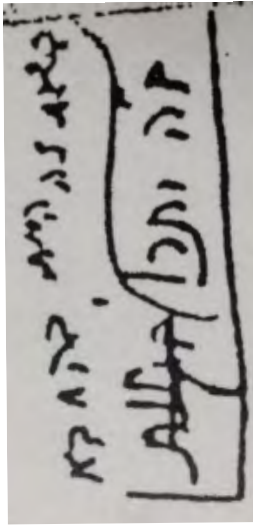
He added emphasis by discussing the first line of that week's Torah reading, which describes how Yitro went out to the desert to meet his son-in-law Moses. When the Rebbe referred to the attack of the Amalekites on the Jews wandering in Sinai, the allusion to the contemporary Nazi oppressors was painfully obvious:

Amalek reasoned that while the Jewish people were wandering, then Amalek could prevail despite the Jews' lofty level of spiritual attainment, Heaven forbid. This is the meaning of the verse, Amalek cooled you off on the way.... Therefore Yitro said, "if this is the case, it is not sufficient merely to receive the Torah at home. I must rather go there and receive the Torah while traveling as well, and then I can be a Jew even in my home." In other words, once he heard that after the splitting of the Sea of Reeds there was a war with Amalek, who thought that they could prevail when the Jews were wandering, Yitro realized that he must also travel to the wilderness....

Returning to his opening strokeout, we can only speculate why the Rebbe chose to replace "in exile" with the phrase "in hiding." Exile, in Hebrew as in English, has a much stronger connotation than "hiding." For Jews it has powerful associations with the millennial diaspora from the Holy Land, and was traditionally viewed as Divine punishment for human transgression. Writing in 1940, the Rebbe was certainly also aware of the strength of the Zionist movement, which viewed Jewish settlement in Poland negatively, urging Jews to return to the ancient homeland (the Rebbe himself had close family ties in Israel, and yearned to emigrate there). The Rebbe's subtle alteration seems to soften all of those associations—perhaps to say that so long as he was with his Hasidim, he was not "in exile." The Kott affair forced him into hiding, but as long as he could comfort his Hasidim with Torah, then he remained fundamentally at home.

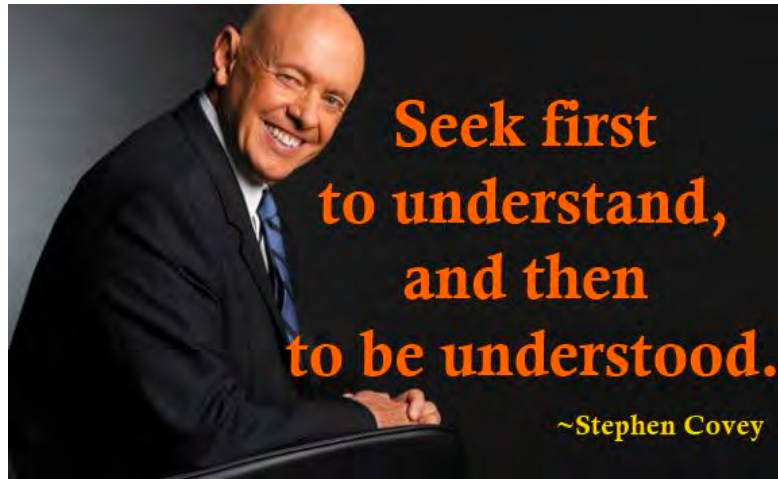
Searching for an escapee from the notorious Pawiak Prison, the Nazis arrested 255 Jewish leaders in the Warsaw Ghetto, holding them hostage and demanding that the community turn over the 21-year old resistance fighter Andrzej Kott. The rebel was not found. The Jewish hostages were eventually killed.

The Rebbe was forced to spend that Sabbath (Yitro, January 27, 1940) in hiding from Nazi patrols. The entry for that week begins with an unusual first-person annotation. Immediately after the traditional opening "Blessed is God. Yitro," the Rebbe added the phrase "in exile" (be-galut). He then struck out the phrase and wrote above it, "On this Sabbath I was in hiding."

The size and makeup of the Rebbe's audience that week remains unknown. He may have been speaking with other communal leaders who were also hiding from the Germans. It is not impossible that he was completely alone, recording his thoughts for posterity. The Rebbe's message, however, was one of defiance and spiritual courage. Certainly reflecting on his immediate situation, the Rebbe emphasized the value of learning Torah under difficult circumstances:

The receiving of the Torah took place in the wilderness. Perhaps this allusion is implicit in the holy work Bet Aharon, which mentions Rashi's comment on the verse Hear O Israel, "that your heart should not question the Omnipresent." The holy Bet Aharon explains, "that you should not say, 'under these circumstances it is impossible for me to serve God, but under other circumstances it is impossible for me.' Rather, under all circumstances one must serve God." Consequently, had the Jewish people received the Torah in their own land, in the land of Israel, they would have thought that it is only possible to fulfill it in

35. Stephen Covey
Seven Habits of Highly Effective People

how to speak. But what about listening? What training or education have you had that enables you to listen so that you really, deeply understand another human being from that individual's own frame of reference?

Comparatively few people have had any training in listening at all. And, for the most part, their training has been in the Personality Ethic of technique, truncated from the character base and the relationship base absolutely vital to authentic understanding of another person.

If you want to interact effectively with me, to influence me—your spouse, your child, your neighbor, your boss, your coworker, your friend—you first need to understand me. And you can't do that with technique alone. If I sense you're using some technique, I sense duplicity, manipulation. I wonder why you're doing it, what your motives are. And I don't feel safe enough to open myself up to you.

The real key to your influence with me is your example, your actual conduct. Your example flows naturally out of your character, or the kind of person you truly are—not what others say you are or what you may want me to think you are. It is evident in how I actually experience you.

Your character is constantly radiating, communicating. From it, in the long run, I come to instinctively trust or distrust you and your efforts with me.

If your life runs hot and cold, if you're both caustic and kind, and, above all, if your private performance doesn't square with your public performance, it's very hard for me to open up with you. Then, as much as I may want and even need to receive your love and influence, I don't feel safe enough to expose my opinions and experiences and my tender feelings. Who knows what will happen?

But unless I open up with you, unless you understand me and my unique situation and feelings, you won't know how to advise or counsel me. What you say is good and fine, but it doesn't quite pertain to me.

You may say you care about and appreciate me. I desperately want to believe that. But how can you appreciate me when you don't even understand me? All I have are your words, and I can't trust words.

I'm too angry and defensive—perhaps too guilty and afraid—to be influenced, even though inside I know I need what you could tell me.

Unless you're influenced by my uniqueness, I'm not going to be influenced by your advice. So if you want to be really effective in the habit of interpersonal communication, you cannot do it with technique alone. You have to build the skills of empathic listening on a base of character that inspires openness and trust. And you have to build the Emotional Bank Accounts that create a commerce between hearts.

EMPATHIC LISTENING

"Seek first to understand" involves a very deep shift in paradigm. We typically seek first to be understood. Most people do not listen with the intent to understand; they listen with the intent to reply. They're either speaking or preparing to speak. They're filtering everything through their own paradigms, reading their autobiography into other people's lives.

"Oh, I know exactly how you feel!"

"I went through the very same thing. Let me tell you about my experience."

They're constantly projecting their own home movies onto other people's behavior. They prescribe their own glasses for everyone with whom they interact.

If they have a problem with someone—a son, a daughter, a spouse, an employee—their attitude is, "That person just doesn't understand."

A father once told me, "I can't understand my kid. He just won't listen to me at all."

"Let me restate what you just said," I replied. "You don't understand your son because he won't listen to you?"

"That's right," he replied.

"Let me try again," I said. "You don't understand your son because he won't listen to you?"

"That's what I said," he impatiently replied.

"I thought that to understand another person, you needed to listen to *him*," I suggested.

"Oh!" he said. There was a long pause. "Oh!" he said again, as the light began to dawn. "Oh, yeah! But I do understand him. I know what he's going through. I went through the same thing myself. I guess what I don't understand is why he won't listen to me."

This man didn't have the vaguest idea of what was really going

on inside his boy's head. He looked into his own head and thought he saw the world, including his boy.

That's the case with so many of us. We're filled with our own rightness, our own autobiography. We want to be understood. Our conversations become collective monologues, and we never really understand what's going on inside another human being.

When another person speaks, we're usually "listening" at one of four levels. We may be *ignoring* another person, not really listening at all. We may practice *pretending*. "Yeah. Uh-huh. Right." We may practice *selective listening*, hearing only certain parts of the conversation. We often do this when we're listening to the constant chatter of a preschool child. Or we may even practice *attentive listening*, paying attention and focusing energy on the words that are being said. But very few of us ever practice the fifth level, the highest form of listening, *empathic listening*.

When I say empathic listening, I am not referring to the techniques of "active" listening or "reflective" listening, which basically involve mimicking what another person says. That kind of listening is skill-based, truncated from character and relationships, and often insults those "listened" to in such a way. It is also essentially autobiographical. If you practice those techniques, you may not project your autobiography in the actual interaction, but your motive in listening is autobiographical. You listen with reflective skills, but you listen with intent to reply, to control, to manipulate.

When I say empathic listening, I mean listening with intent to *understand*. I mean *seeking first* to understand, to really understand. It's an entirely different paradigm.

Empathic (from *empathy*) listening gets inside another person's frame of reference. You look out through it, you see the world the way they see the world, you understand their paradigm, you understand how they feel.

Empathy is not sympathy. Sympathy is a form of agreement, a form of judgment. And it is sometimes the more appropriate emotion and response. But people often feed on sympathy. It makes them dependent. The essence of empathic listening is not that you agree with someone; it's that you fully, deeply, understand that person, emotionally as well as intellectually.

Empathic listening involves much more than registering, reflecting, or even understanding the words that are said. Communica-

tions experts estimate, in fact, that only 10 percent of our communication is represented by the words we say. Another 30 percent is represented by our sounds, and 60 percent by our body language. In empathic listening, you listen with your ears, but you also, and more importantly, listen with your eyes and with your heart. You listen for feeling, for meaning. You listen for behavior. You use your right brain as well as your left. You sense, you intuit, you feel.

Empathic listening is so powerful because it gives you accurate data to work with. Instead of projecting your own autobiography and assuming thoughts, feelings, motives and interpretation, you're dealing with the reality inside another person's head and heart. You're listening to understand. You're focused on receiving the deep communication of another human soul.

In addition, empathic listening is the key to making deposits in Emotional Bank Accounts, because nothing you do is a deposit unless the other person perceives it as such. You can work your fingers to the bone to make a deposit, only to have it turn into a withdrawal when a person regards your efforts as manipulative, self-serving, intimidating, or condescending because you don't understand what really matters to him.

Empathic listening is, in and of itself, a tremendous deposit in the Emotional Bank Account. It's deeply therapeutic and healing because it gives a person "psychological air."

If all the air were suddenly sucked out of the room you're in right now, what would happen to your interest in this book? You wouldn't care about the book; you wouldn't care about anything except getting air. Survival would be your only motivation.

But now that you have air, it doesn't motivate you. This is one of the greatest insights in the field of human motivation: *Satisfied needs do not motivate*. It's only the unsatisfied need that motivates. Next to physical survival, the greatest need of a human being is psychological survival—to be understood, to be affirmed, to be validated, to be appreciated.

When you listen with empathy to another person, you give that person psychological air. And after that vital need is met, you can then focus on influencing or problem solving.

This need for psychological air impacts communication in every area of life.

* * *

36. Dr. John Gottman

For much more on Dr. Gottman's skills for Active Listening, read his highly acclaimed book: *The Relationship Cure: A 5 Step Guide to Strengthening Your Marriage, Family, and Friendships*.

Whether or not you consider yourself to already be a skilled active listener, tune in to the tips below. Though they seem very easy to implement in theory, in reality they are almost impossible to implement simultaneously. We don't expect you to. However, making an effort to keep them in mind is of tantamount importance in a Digital Age whose distractions make it far too easy to lose touch. Regardless of your current level of proficiency in active listening, being conscious of your role in conversations in the context of the following skills can turn your relationships around:

Focus on being interested, not interesting. This seems to be a very common piece of wisdom, probably because so many people have found it so useful. According to Dr. Gottman, Dale Carnegie's advice in his 1937 classic, *How to Win Friends and Influence People* was on point: "You can make more friends in two months by becoming genuinely interested in other people than you can in two years by trying to get other people interested in you." So often we get caught up in what we are saying and forget to listen to others. When we give our friends, lovers, relatives, and coworkers our time and attention by listening to their detailed thoughts and feelings, we make them feel valued and appreciated. Isn't that what we all want? Apply this advice to your life liberally and try not to be stunned by the difference it makes.

Start by asking questions. Not too specific (one-word answers don't open up a conversation!) and not too open-ended ("How's it going" often receives a formulaic, insincere, or meaningless response such as "Great," which clearly doesn't reflect what the person is thinking). Try: "What stressors are you currently facing at work?" or "How do you think we should celebrate the cat's birthday this year?"

Ask questions about people's goals and visions of the future. They will probably have something interesting to say. It is likely that they will appreciate you for asking and you will appreciate them for their answer.

Look for commonalities. Here are Dr. Gottman's words on the subject: "People are attracted to those with whom they have things in common, so make it a point to let others know when you share similar views or backgrounds. At the same time, don't try to make yourself the focus of conversation. Say enough to establish common ground and empathize, but always remember to share the floor."

Tune in with all your attention. Really listening can be really hard, especially if you have a tendency to spend the time the other person is talking carefully planning out the next thing you are going to say (If you have this tendency, you are not alone). While it is natural to be distracted by the thoughts flying through your head, to really participate in a conversation means to intentionally abandon the urge to engage in two parallel monologues. What can you do to get out of the habit? Try to follow the other person's train

of thought – travel with them as it moves through the landscape of their mind. As your travels arrive at points that stimulate your natural curiosity, show sincere interest in a way that feels genuine. Ask questions when you reach intriguing junctures!

Respond with an occasional brief nod or sound. A verbal cue such as “mm-hmm” or “yeah” lets the speaker know that you’re paying attention and are interested in what they are saying.

From time to time, paraphrase what the speaker says. This serves two purposes: First, it lets the speaker know that you’re tuned in. Second, it gives you the opportunity to clarify what they’ve said. Paraphrasing when you ask a question is often a good idea, and can look like this: “You said that you were looking into renovating Sarah’s old dollhouse to fit in a rec room for the cat. Why do you think this is a good idea?”

Maintain the right amount of eye contact. Too little eye contact can communicate disinterest, nervousness, or lack of confidence, while too much (staring) can communicate intrusiveness or hostility. Allow the speaker to meet your eye, don’t be afraid to look at each other, and keep in mind that holding eye contact for more than a few seconds with a smile can be construed as flirtation. Many books have been written about this. To learn much more about verbal and nonverbal emotional communication, check out Dr. Gottman’s books!

Let go of your own agenda. Instead of trying to direct the flow of conversation, giving advice, trying to solve the speaker’s problems (or feeling overwhelmed and unintentionally minimizing or denying negative feelings they communicate), just be there. If the conversation turns to intense emotional issues and we want to help, many of us jump into the role of rescuer – but the truth is that individuals are best helped by being given the room to speak their feelings and discover the answers to their questions and solutions to their problems themselves. The greatest gift you can give to a friend or lover or family member struggling with difficult life problems is not your opinion but your warm presence and a listening ear. The best thing you can do is to convey the following message: “I understand how you’re feeling right now.” In Dr. Gottman’s words, “Although we can’t eliminate all the pain life presents our friends and loved ones, we can offer one another immeasurable support in difficult times simply by listening in authentic, empathetic ways.”